

چکیده:

پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی به بررسی عوامل ایجادکننده رضایت شغلی در کارکنان سازمان بهزیستی کشور در سال ۱۳۷۷ پرداخته است.

در این پژوهش اطلاعات مورد نیاز از طریق پرسشنامه‌ای جمع آوری شده است که قسمت ابتدایی آن شامل متغیرهای مربوط به مشخصات فردی پاسخگو بوده و در ادامه سئوالاتی در ارتباط با موضوع مورد مطالعه در دو بخش مطرح شده است. بخش اول شامل ۴ سئوال با هدف تفکیک کارکنان راضی از ناراضی و بخش دوم با ۵۱ سئوال برای تعیین عوامل ایجادکننده رضایت شغلی طرح شده است. بطور کلی در این بخش ۵ متغیر بشرح زیر مورد سنجش قرار گرفته‌اند:

ماهیت شغل، عوامل سازمانی، رابطه کارکنان و سرپرست، روابط همکاران با یکدیگر و شرایط فیزیکی محل کار.

کل جامعه مورد پژوهش ۳۲۱ نفر می‌باشد. در این پژوهش کل جامعه مورد بررسی قرار گرفته‌اند و از هیچ روش نمونه‌گیری استفاده نشده است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های موجود آمار توصیفی نظیر تهیه جداول فراوانی دو بعدی بهره گرفته شده همچنین در مورد متغیرهای کمی، شاخصهای آماری میانگین و انحراف معیار محاسبه و تفسیر گردیده‌اند.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار آماری **SPSS** استفاده شده و در بعضی موارد میانگین و انحراف معیار به روش دستی محاسبه شده است.

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که ۴۷٪ از کارکنان بطور کلی از شغل خود رضایت دارند. ۳۳/۶٪ نسبت به آن بی تفاوت و ۱۹/۴٪ نیز از آن ناراضی هستند و در بین کارکنانی که از شغل خود رضایت دارند، ۲۸/۵٪ از شغل شان رضایت کامل دارند.

شایان توجه است که بیشترین درصد افراد کاملاً راضی (۲۴/۴٪) در معاونت امور اجتماعی و

بیشترین درصد افراد راضی (۵/۴۰٪) در معاونت پیشگیری شاغل می‌باشند و در این دو معاونت هیچیک از کارکنان کاملاً ناراضی نبوده‌اند، درحالی‌که بیشترین درصد ناراضیان (۴/۲۳٪) در معاونت طرح و برنامه شاغل هستند.

درصد افرادی که از شغل خود رضایت داشته‌اند (راضی یا کاملاً راضی)، در گروه‌های سنی بالاتر و در گروه‌های با سابقه کار بالاتر بیشتر بوده است. درصد مردان راضی کمی بیشتر از زنان راضی بوده و رضایت از شغل در بین متأهلین بیشتر از مجردین مشاهده می‌شود. از نظر نوع استخدام بیشترین درصد افراد راضی یا کاملاً راضی، رسمی و قرار دادی بوده‌اند. درصد افراد راضی در گروهی که میزان حقوق آنها بالاتر از ۹۰ هزار تومان می‌باشد بیشتر از درصد راضیان در سایر گروه‌های حقوقی است.

دیگر یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که در بین افرادی که از شغل خود رضایت داشته‌اند سهم عمده‌ای از رضایت به رضایت از ماهیت شغل اختصاص دارد. در امتیاز دهی به پنج عامل مورد بررسی در این پژوهش، عامل «ماهیت شغل» امتیازی بیش از سایر عوامل کسب کرده است (۳/۶۵) پس از آن به ترتیب عوامل «روابط کارکنان و سرپرست»، «روابط همکاران با یکدیگر» و «شرایط فیزیکی محل کار» بیشترین امتیازات را به خود اختصاص داده‌اند و کمترین امتیاز مربوط به «عوامل سازمانی» (۲/۶۸) بوده است.